

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „Az egységes piac felülvizsgálata”

(2007/C 93/06)

2006. október 5-én Margot Wallström, az Európai Bizottság alelnöke felkérte az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot, hogy készítsen véleményt a következő tárgyban: „Az egységes piac felülvizsgálata”.

Az EGSZB elnöksége megbízta az „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekciót a bizottsági munka előkészítésével.

A munka sürgősségére való tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. január 17–18-án tartott 432. plenáris ülésén (a január 17-i ülésnapon) főelőadót jelölt ki Bryan Cassidy személyében, továbbá 136 szavazattal 42 ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB az alábbi intézkedéseket az Európai Bizottság egységes piacra vonatkozó prioritásai között szeretné látni.

1.1.1 A még fennálló akadályok leküzdése érdekében az egységes piac kiteljesítéséhez egyensúlyt kell teremteni a gazdasági lendület, a szociális dimenzió és a fenntartható fejlődés között. Az egységes piac kiépítése csak akkor fejeződhet be, ha minden polgár – a munkaadók, a munkavállalók, a fogyasztók stb. – saját érdekének tekinti azt. Az egységes piac előnyeit annyi embernek kell élveznie, amennyinek csak lehet, és szükség van a vesztesek kompenzálását célzó intézkedésekre is. A közvélemény Unióval szembeni szkepticizmusát csak úgy lehet legyőzni, ha a politikák a polgárok sürgető problémáira kínálnak megoldást, a tájékoztatás önmagában nem elegendő.

1.1.2 Ahhoz, hogy a globalizáció kihívásainak megfeleljünk – azaz megbirkózzunk a globális versennyel, biztosítsuk a növekedést és a foglalkoztatottságot, megteremtjük a szükséges infrastruktúrákat, szembeszálljunk az éghajlatváltozással, megteremtjük az energiaellátás biztonságát, fellépünk a pénzpiacoknak az egész gazdaságra gyakorolt, egyre növekvő befolyásával szemben – és kiaknázzuk az ebből eredő lehetőségeket, az egységes piac teljes kapacitását ki kell használni. A liberalizációt és a versenyt elősegítő intézkedéseket ezért foglalkoztatás- és növekedésorientált makrogazdasági kísérőpolitikákkal és a tudásalapú társadalom kiépítését célzó intézkedésekkel kell támogatni, mivel az Európai Unió globális célkitűzése továbbra is polgári élet- és munkakörülményeinek javítása (a Római Szerződés bevezetésében foglalt célkitűzés, amelyet a további szövegek is átvettek). Ez nagymértékben elősegíti az egységes piac kiteljesítését.

1.1.3 Európának nemzeti és európai szinten egyaránt többet kell befektetnie az oktatásba, a képzésbe és a kutatásba. Az oktatásba, képzésbe és kutatásba történő befektetés elengedhetetlen dolog, nem pedig luxus Európa számára. Az Európai Kutatási Térség megvalósítása és az egész életen át tartó tanulás tehát kiemelten fontos.

1.1.4 Az uniós kutatási politika hitelét finoman szólva csorbították a közösségi szabadság bevezetése körüli ismétlődő kudarcok. Tekintettel arra, hogy ésszerű időn belül nem sikerült megegyezésre jutni ezen eszköz kidolgozását illetően – amely egyébiránt kulcsfontosságú az Unió által elszántan megvalósítani kívánt tudásalapú gazdaság szempontjából –, komolyan meg kell fontolnunk, hogy valóban tanácsos-e már a kezdetektől minden

tagállamban alkalmazni azt, ha továbbra sem lehet egyhangú megállapodást elérni ⁽¹⁾.

1.1.5 Az EGSZB úgy véli, hogy a szabadalmak fontos kérdése és a hozzájuk kapcsolódó szellemi tulajdon mellett a gazdasági információk kérdésével is kellene uniós szinten foglalkozni. Ezzel összefüggésben az EGSZB felveti a kérdést, hogy vajon nem kellene-e lépéseket tenni az Európai Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) ⁽²⁾ szerepének és a gazdasági szereplők körében ismertségének megerősítésére annak érdekében, hogy hozzájáruljunk az uniós vállalkozások versenyképességének fenntartásához, és megakadályozzuk, hogy termelési, valamint kutatási és innovációs folyamataikkal kapcsolatos bizalmas információkat Unión kívüli riválisok „megkaparintsanak”.

1.1.6 Az Európai Bizottságnak és a Tanácsnak a transzatlanti kapcsolatok keretében nagyobb nyomást kellene gyakorolnia annak érdekében, hogy az Egyesült Államok vezetői tiszteletben tartsák a megkülönböztetésmentesség elvét. Fel kellene szólalniuk például a „Committee on Foreign Investment in the United States” (CFIUS) megszüntetése érdekében, melyet több mint 30 évvel ezelőtt hoztak létre azzal a céllal, hogy elemezze és adott esetben megtiltsa a külföldi részesedésszerzéseket az amerikai vállalatokban egyetlen – egyébiránt nem definiált – „nemzetbiztonsági” kritérium alapján! Hasonlóképpen, ha egy külföldi vállalkozásnak kereskedelmi peres ügye van egy amerikai vállalkozással szemben, ez utóbbit favorizálják.

1.1.6.1 Amennyiben nem lehetséges biztosítani a megkülönböztetésmentességet az egyesülések/részesedésszerzések vagy a kereskedelmi gyakorlatok tekintetében, az EU-nak komolyan meg kell vizsgálnia, hogy a WTO vitarendezési testülete elé vigye-e a kérdést, vagy pedig a CFIUS-hoz hasonló mechanizmusokat állítson fel. Ezeknek az elveknek az EU többi partnerével fenntartott kapcsolatokban is érvényesülniük kell.

1.1.7 A jobb szabályozási megközelítés leegyszerűsítheti a feltételeket a vállalkozások számára, és nagyobb átláthatóságot teremthet a polgárok és a fogyasztók szempontjából. Ha azonban kevesebb rendeletet alkotunk, az nem feltétlenül javítja a szabályozási környezetet. Az EGSZB szintén támogatja, hogy jogi eszközöket olyan fontos területeken alkalmazzunk, amelyekre például egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményeket előíró jogszabályok vonatkoznak – ahol nemzeti jogszabályok elfogadása nem elegendő.

⁽¹⁾ Lásd pl. HL C 185., 2006.8.8.

⁽²⁾ További információk a www.enisa.europa.eu weboldalon találhatóak.

1.1.8 A szociális partnerek közti kollektív megállapodások, amelyek sok tagállamban a politikai döntéshozatali folyamatok elengedhetetlen részét képezik, uniós szinten is segíthetik a politikaformálást és biztosíthatják az intézkedések elfogadását. Ehhez azonban a szociális párbeszédben részt vevő mindkét fél hajlandósága szükséges.

1.1.9 Az Európai Bizottság és a tagállamok ígéretet tettek, hogy a cégek adminisztratív terheit 2012-re 25 %-kal csökkentik. Az EGSZB-t azonban aggasztja, hogy ez az ígéret túl széles körű és finomításra szorul. Ha nem fogadnak el egy átgondoltabb megközelítést, az ígéret be nem tartása csak még inkább aláássa majd a hitelességet.

1.1.10 Ahol lehet, rendeletek alkalmazása is világosabb jogi környezetet teremtene, és a koherenciát elősegítő tényező volna.

1.1.11 Az egységes piac a szakmai képzések és a diplomák kölcsönös elismerésén alapul – például a szülésznőknél, az ügyvédekén stb., akik az európai irányelvek ellenére sem tudtak ebből profitálni.

1.1.12 Az EGSZB emlékeztet arra, hogy az alulról felfelé irányuló harmonizáció – még 27-nél több ország esetében is, akármilyen nehéz dolog is – az egységes piac fontos eleme.

1.1.13 A szociális partnerek véleményét minden fázisban ki kell kérni annak érdekében, hogy ésszerű időn belül a szükséges mértékben egyszerűsödjön az adminisztráció és javuljon a szabályozás. Ha az Unió nem akarja, hogy a polgárok szemében tovább veszítsen hiteléből, fontos, hogy e téren kézzelfogható eredményeket érjen el.

1.1.14 Az EGSZB gyorsabb előrelépést szeretne látni a szolgáltatások egységes piacának javítása terén, e nélkül a belső piac nem mondható teljesnek. Az EGSZB üdvözli a szolgáltatási irányelvhez az Európai Parlament által benyújtott módosító indítványokat, mivel azok nagy vonalakban megfelelnek saját javaslatainak. Néhány pont esetében még további pontosításra és javításra van szükség, például az általános érdekű szolgáltatások terén. Most, hogy az Európai Parlament elfogadta a szolgáltatási irányelvet, a vállalkozások számíthatnak arra, hogy a vállalkozások letelepedési szabadságából valóban profitálnak, és határokon átnyúló szolgáltatásokat kínálhatnak.

1.1.15 A pénzügyi szolgáltatások területén⁽³⁾ az EGSZB gyors, a jogszabály-toldozgatást kerülő konszolidációt kért; miközben arra is rámutatott, hogy ennek a lisszaboni stratégia szellemében és az európai szociális modell figyelembevételével mellett kell történnie. Ez vonatkozik az ilyen szolgáltatások határokon átnyúló biztosítására (például a részvénykereskedelem és a kiegészítő nyugdíj jogosultságok hordozhatósága) és az alapvető pénzügyi szolgáltatásokra is, mint a bankszámlákhoz való univerzális hozzáférés. Tekintettel arra, hogy a pénzügyi tranzakciók egyre nagyobb befolyást gyakorolnak a gazdaságra, valamint annak fényében, hogy dinamikus és kreatív újítások jelentek meg a területen – pl. a fedezeti alapok és a kockázati-tőke-befektetések (private equity) –, az ágazat szabályozásakor figyelembe kell venni az ennek eredményeként felmerülő, a rendszerben rejlő kockázatokat és a valódi gazdaságot érintő következményeket, miközben olyan feltételeket kell teremteni,

⁽³⁾ Vélemény a következő tárgyban: Fehér könyv a pénzügyi szolgáltatásokról, HL C 309., 2006.12.16.

amelyek elébe mennek a kontraproduktív hatásoknak. Az EGSZB sürgetné az Európai Bizottságot, hogy minél hamarabb terjesszen elő jogszabály-tervezeteket az intézményi befektetők által a befektetésekkel és a szavazással kapcsolatos politikáikról szolgáltatott információk mennyiségének növelésére vonatkozólag. Ilyen jogszabály-tervezetek előterjesztése összhangban volna az Európai Bizottságnak a vállalati jog és a vállalati irányítás korszerűsítését célzó cselekvési tervével.

1.1.16 Az adópolitikai intézkedéseknek – már amennyire uniós szinten el lehet ilyeneket fogadni – szintén elő kell segíteniük az egységes piac kiteljesedését, megfelelő mértékben figyelembe véve a gazdasági lendület, a szociális dimenzió és a fenntartható fejlődés közötti, fent említett egyensúlyt. Ez magában foglalja a vállalati adóalapok összehangolását és a kettős adóztatás elkerülését is. A kettős adóztatásnak nincs helye az egységes piacon belül.

1.1.17 Az EGSZB arra is kéri az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tagállamok, hatóságok vagy szakmai csoportok⁽⁴⁾ által az egységes piacon fenntartott korlátozásokat.

1.1.18 A kulcskérdés az, hogy a termékek tervezését – például biztosítási termékek esetében – nagymértékben befolyásolják a helyi jogi és adózási sajátosságok. Ez a helyzet a kötelező biztosítás esetében, de számos más alapvető biztosítási terméknel is. Eltérő megoldások vannak például érvényben a természeti katasztrófáknak a háztartási tűzbiztosítások részeként fennálló fedezetére vagy a terrorcselekmények általános biztosítási termékeken keresztül érvényesülő fedezetére nézve.

1.1.19 Az egységes piac megvalósításának egyik akadály a munkavállalók szabad mozgását gátló lényeges korlátozások fenntartása. Az EGSZB sürgeti a szabad mozgást nem engedélyező tagállamokat, hogy számolják fel a munkavállalók mobilitása elé gördített akadályokat. A személyek szabad mozgása az egységes piac egyik alapvető eleme, és a mobilitásnak a munkavállalók számára is megvan a vonzereje.

1.1.20 Úgy tűnik, hogy a kkv-k nem élvezik olyan mértékben az egységes piac előnyeit, mint tehetnék. A szolgáltatások Unión belüli kereskedelme előtt álló jelentős akadályok miatt a szolgáltatás-kereskedelem csupán az EU kereskedelmének 20 %-át teszi ki. A szolgáltatási irányelvnek nagymértékben növelnie kellene az üzleti és foglalkoztatási lehetőségeket, különösen a javasolt átvilágítási mechanizmus révén és azáltal, hogy a külföldi szolgáltatásnyújtók számára egyetlen kapcsolattartó pontot állítanak fel.

1.1.21 A közbeszerzés átláthatósága és nyitottsága alapvetően fontos a belső piac működéséhez. A közbeszerzésre vonatkozó, 2004-ben elfogadott jogalkotási csomag utókövetéseként igen fontos, hogy az úgynevezett „jogorvoslati” irányelvek jelenlegi felülvizsgálatát gyorsan elvégezzék. Nem szabad megengedni, hogy az Európai Bizottság reformjavaslatait „felvizzezzék”, különösen a tekintetben, hogy az odaítélésről hozott döntés és a szerződés aláírása között kellően hosszú időszak teljen el, és annak következményei tekintetében, ha a kiírásban szereplő bizonyos feltételek nemteljesítése folytán a szerződés hatályát veszíti.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK irányelve a szakmai képzések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30.).

1.1.22 A közbeszerzési piac megnyitása az állam és magán-szféra érdekeltjei közötti intenzív konzultáció tárgyát képezi, melynek során jelentős eltérések mutatkoztak az alkalmazandó megközelítést illetően. A közbeszerzési piac megnyitásakor olyan fontos dimenziókat is figyelembe kell venni, mint a foglalkoztatás és a szociális, illetve környezetvédelmi szempontok, amelyek egyforma jelentőséggel bírnak e folyamat szempontjából.

1.1.23 A vitás kérdések rendezésével foglalkozó SOLVIT hálózat kielégítően működik és jól segíthetné a (gyakran az információhiány vagy a tisztviselők nem kielégítő képzése miatti helytelen alkalmazásból vagy protekcionizmusból eredő) jogi akadályok leküzdését, de kétségtelenül több forrásra lenne szüksége, és több személyzetre az egyes országok fővárosaiban. Strukturált kampányt kellene folytatni, hogy a kvk-k tudomására hozzuk e mechanizmus létezését és az általa nyújtott lehetőségeket.

1.1.24 Az EGSZB részletes jegyzéket készített az egységes piac előtt álló akadályokról, ⁽⁵⁾ hogy realiztikusan fel lehessen mérni azokat a szabályozás által megoldandó problémákat, amelyek még mindig gátolják az európai belső piac teljes megvalósítását. Ezek nem minden esetben a kormányzat által állított akadályok.

1.1.25 A 2003-as intézményközi megállapodás utókövetéseként az EGSZB az Európai Bizottsággal együttműködve adatbázist fejleszt (PRISM II), hogy feltérképezze az EU együttszabályozási és önszabályozási kezdeményezéseit ⁽⁶⁾. Az EGSZB és különösen az intézményen belül működő Egységes Piac Megfigyelőközpontja (SMO) tagjai értékes forrást képviselnek, amellyel készek az Európai Bizottság és a tagállamok munkáját segíteni. Az SMO mindenekelőtt évente közmeghallgatásokat szervez a különböző tagállamokban, különös hangsúlyt fektetve az új tagállamok foglalkoztatási kérdéseire.

1.1.26 AZ EGSZB úgy véli, hogy szakértelme és reprezentatív jellege folytán szerephez juthat azoknak a hatásvizsgálatoknak az elkészítésében, amelyeket az Európai Bizottság rendszeressé kíván tenni. Rendkívül fontos, hogy a jogalkotási javaslatok tükrözzék a nézőpontok sokféleségét, és a lehető legalaposabb és legobjektívabb alapokra építkezzenek. A hatásvizsgálatok eredményeinek minél korábbi eljuttatása az EGSZB-hez, az a lehetőség, hogy véleményezhesse azokat még az előtt, hogy azok az EU-intézmények elé kerüljenek, – az „Európai újjászülésért” partnerség értelmében – az európai jogalkotási kezdeményezések nagyobb elfogadottságát eredményezhetné ⁽⁷⁾.

1.1.27 Végül pedig, a belső piac teljes megvalósításához kiemelt lépésnek kell tekinteni az egységes piac előnyeinek kiemelését a fogyasztók számára és ösztönzésüket arra, hogy használják ki ezeket az előnyöket.

2. Bevezetés

2.1 E feltáró vélemény elkészítésére Wallström biztos asszony, az Európai Bizottság alelnöke kérte fel 2006. október 5-én az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságot.

⁽⁵⁾ Az EGSZB-n belül működő Egységes Piac Megfigyelőközpontja (SMO) részletes jegyzéket készített az akadályokról, amely az SMO weblapján tekinthető meg: http://eesc.europa.eu/smo/news/index_en.asp.

⁽⁶⁾ Ez az adatbázis 2007 első felétől elérhető lesz az Egységes Piac Megfigyelőközpontja weblapján (http://eesc.europa.eu/smo/index_en.asp).

⁽⁷⁾ Lásd pl. HL C 221., 2005.9.8.

2.2 Az EGSZB-t arra kérték, hogy mondjon véleményt az Európai Bizottság által felállított prioritásokról, hozzájárulva a 2007-es tavaszi csúcson benyújtandó jelentéshez, majd végül a zárójelentéshez.

2.3 Tekintve a rendelkezésre álló idő szükségességét, az EGSZB úgy döntött, hogy néhány fő üzenetre koncentrál, és megjelöl néhány olyan területet, ahol nézete szerint további fejlődésre van szükség.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az egységes piac célja eredetileg az volt, hogy egyetlen, uniós szabályozórendszerrel váltsa fel a különböző nemzeti szabályozási rendszereket, olyan egységes szabályozási térséget hozva létre, amely lehetővé teszi, hogy az európai gazdaság a lehetőségeinek megfelelően teljesítsen. A valóságban azonban igen sokszor úgy tekintették, hogy az EK rendeletei nem felváltják, hanem kiegészítik a nemzeti rendelkezéseket.

3.2 A globalizáció – amely egyrészt kihívás, másrészt lehetőség – olyan tényező, amely egyre nagyobb jelentőségre tesz szert. A kihívásnak csak úgy lehet megfelelni, ha az egységes piacban rejlő összes lehetőséget kihasználjuk.

3.3 Ebben az összefüggésben az EGSZB támogatja az Európai Bizottságnak azt a szándékát, hogy egymással hatékonyabban együttműködő intézmények új partnerségén alapuló új politikai menetrendet készítsen. E közös menetrend részeként a nemzeti, regionális és helyi kormányzatoknak is felelősséget kell vállalniuk az eredmények eléréséért és azért, hogy Európát közelebb hozzák polgáraihoz.

3.4 El kell vetni azt a nézetet, hogy a több jogszabály valamilyen módon „több Európát” is jelent. Valóban ez a leghatékonyabb eszköze a kívánt cél elérésének? A jogalkotással szembeni alternatíváknak – például az együttszabályozási és önszabályozási kezdeményezések terén bevált gyakorlatoknak vagy a kollektív megállapodásoknak – nagyobb teret kell adni, és e gyakorlatok szélesebb körű alkalmazását ösztönözni kell, mindig szem előtt tartva azt, hogy a kollektív megállapodás elérése érdekében a szociális párbeszédet – melynek előmozdítása a Szerződés értelmében az Európai Bizottság feladata – folytatni kell.

3.5 A hatásvizsgálások, értékelések és nyilvános konzultációk hatékony alkalmazását és minőségét azonban jobban garantálni kell a jog- és politikaalkotási folyamatokban. (A jogszabálytervezet valóban azt nyújtja-e, amit célul tűztek? Ha nem, miért nem?) Ezzel kapcsolatosan az EGSZB egy feltáró véleményt is készít majd „A szociális partnerek és az egyéb civil társadalmi szereplők szempontjából tiszteletben tartandó minőségi szabványok a társadalmi hatásvizsgálatok tartalma, eljárásai és módszerei terén” címmel.

3.6 Az egységes piac sikeresnek bizonyult bizonyos, nagyszámú fogyasztót érintő területeken (pl. a termékbiztonság vagy az értékesítési garanciák terén), más területeken viszont az előrehaladás lassan konkretizálódik vagy továbbra sem érzékelhető a végfelhasználó számára (pl. a pénzügyi szolgáltatások vagy a közösségi szabadalmak terén).

3.7 A munkahelyteremtés és a munkavállalók mobilitása az egységes piaccal összefüggő kulcsfontosságú célok közé tartozik, és a képzési és oktatási programoknak sokkal inkább arra kell irányulniuk, hogy előkészítsék a terepet a „tudásalapú gazdaság” számára. Pusztán az egységes piac megteremtése azonban nem fogja megoldani az európai munkaerőpiac problémáit – ehhez további proaktív intézkedésekre is szükség lesz.

3.8 A jogalkotási javaslatokat úgy kell megfogalmazni, hogy azok nemcsak a jogalkotást végző hatóságok, hanem a potenciális végfelhasználók számára is könnyen érthetőek legyenek. A rendeletekre ugyanez az elv érvényes.

3.9 Kiemeltebben kezelendő a „Jobb szabályozás”. Az EGSZB már számos véleményben utalt erre⁽⁸⁾. Bőséges anyag támasztja alá, mind az Európai Bizottság saját konzultációi alapján, mind a tagállamokból, hogy az irányelvekbe a nemzeti adminisztráció a nemzeti jogrendszerbe történő átültetéskor sokszor még több kötelezettséget épít (azaz *túlzott buzgalommal hajtja végre* azokat). Ez a kkv-kat súlyosabban érinti, mint a nagyvállalatokat. A kkv-k tulajdonosainak gyakran minden feladatot egy személyben kell ellátniuk, míg a nagy szervezetek szakembereket tudnak állítani ezekre.

3.10 A jobb végrehajtás és érvényesítés az egységes piac megteremtésének elsődleges előfeltétele. Az EGSZB „Az uniós és nemzeti közigazgatási gyakorlatok és kapcsolódási pontok”⁽⁹⁾ című véleménye felhívja a figyelmet a jelenleg tapasztalható hiányosságokra:

– néhány tagállamban kevés kapcsolat van a Brüsszelben tárgyaló és az otthon a végrehajtásért felelős tisztviselők között,

– más tagállamokban zavart okoz, hogy több minisztérium is tárgyal egy-egy irányelvjavaslat különböző elemeiről, így a kormánynak nem mindig van koherens álláspontja.

3.11 A jobb végrehajtás és érvényesítés biztosíték az egységes piac szétदारabolódása ellen.

3.12 Nyilvánvaló a nemzeti adminisztrációkon belüli koherencia hiánya, az Európai Unió hatékonyságát pedig veszélyeztetik azok a tagállamok, amelyek nem tartják be saját határozataikat. Néhány tagállamban alig van nemzeti szintű kommunikációs és információs politika az egységes piac kérdéseit – köztük a „sikertörténeteket” – illetően. A kormányzatok, a nemzeti parlamentek és a média nem érzik úgy, hogy erkölcsi kötelességük volna megtenni a magukét ebben a kérdésben. A szociális partnereket és a civil társadalmat jobban be kell vonni, ha azt akarjuk, hogy Európa polgárai valóban úgy érezzék, ők is alakítói az eseményeknek, így például a jelenleg megfeneklett alkotmány sorsának. A figyelemnek azonban nem csak a kommunikációs problémákra kell összpontosulnia: a polgárok EU-ba vetett bizalmának visszaszerzése érdekében az elsődleges megközelítésnek továbbra is az Unió sürgős problémáinak megoldásában kell állnia.

Kelt Brüsszelben, 2007. január 17-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Dimitris DIMITRIADIS

⁽⁸⁾ *Jobb jogalkotás* (HL C 318., 2006.12.23., előadó: Daniel Retureau), *Az EU-jogszabályok hatékonyabb végrehajtása* (HL C 318., 2006.12.23., előadó: Joost van Iersel, HL C 24., 2006.1.31.), *Egyszerűsítési stratégia* (HL C 309., 2006.12.16., előadó: Bryan Cassidy), tájékoztató jelentés *Az együjtésabályozás és az önsabályozás jelenlegi helyzete az egységes piacon* címmel (előadó: Bruno Vever), valamint az *Egységes Piac Megfigyelőközpontjának kiadványa: What is the state of the enlarged Single Market* (Milyen a kibővített egységes piac helyzete?), 2004. október, EESC-C-2004-07-EN. Az I. mellékletben megtalálható az EGSZB által a közelmúltban elfogadott vélemények listája.

⁽⁹⁾ HL C 325., 2006.12.30., előadó: Joost van Iersel.

MELLÉKLET

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményéhez

Az átdolgozott véleménytervezet alábbi szövegrészét egy, a Közgyűlés által elfogadott módosító indítvány ellenében elutasították, azonban a leadott szavazatok legalább egynegyed részét megkapta:

„1.1.1.1 Az EGSZB emlékeztet arra, hogy a mélyreható harmonizáció – még 27-nél több ország esetében is, akármilyen nehéz dolog is – az egységes piac fontos eleme. Ez kiemeli a kölcsönös elismerés fontosságát.”

A szavazás eredménye:

89 szavazat a pont módosítása mellett,

72 ellene és

24 tartózkodás.

Az alábbi módosító indítványok, amelyeket a vita során elutasítottak, a leadott szavazatok legalább egynegyedét megkapták:

Az 1.1.16. pont törlendő.

„Az EGSZB arra is kéri az Európai Bizottságot, a tagállamokat (illetve hatóságokat), hogy vizsgálják meg a szakmai csoportok által az egységes piacon fenntartott korlátozásokat. (3)”

A szavazás eredménye:

67 szavazat a pont törlése mellett,

93 ellene és

33 tartózkodás.

Az 1.1.17. pont törlendő.

„A kulcskérdés az, hogy a termékek tervezését – például biztosítási termékek esetében – nagymértékben befolyásolják a helyi jogi és adózási sajátosságok. Ez a helyzet a kötelező biztosítás esetében, de számos más alapvető biztosítási termékénél is. Eltérő megoldások vannak például érvényben a természeti katasztrófáknak a háztartási tűzbiztosítások részeként fennálló fedezetére vagy a terrorcselekmények általános biztosítási termékeken keresztül érvényesülő fedezetére nézve.”

A szavazás eredménye:

82 szavazat a pont törlése mellett,

94 ellene és

20 tartózkodás.

Az 1.1.18. pont a következőképpen módosítandó:

„Az egységes piac megvalósításának egyik akadálya a munkavállalók szabad mozgását gátló lényeges korlátozások fenntartása. Az EGSZB sürgeti a szabad mozgást nem engedélyező tagállamokat, hogy számolják fel a munkavállalók mobilitása elé gondított akadályokat. A személyek szabad mozgása az egységes piac egyik alapvető eleme, és a mobilitásnak a munkavállalók számára is megvan a vonzereje. A tagállamokban alkalmazott normák és szabályok közötti különbségek folytán azonban olyan munkavállalói egységes piac kezd kialakulni, amely minden szempontból elmarad az egységes piac megannyi más terén következetesen megkövetelt, egyenlő feltételeket biztosító játéktér kívánalmaitól. A Laval-ügy⁽¹⁾ – amelyet az Európai Bíróság 2007. január 9-én tárgyalt – vagy a Viking Line-ügy is egyértelműen arra utal, hogy ezen a fronton cselekvésre van szükség. Továbbá ahelyett, hogy arra kérjék az embereket, hogy menjenek oda, ahol munkát kínálnak, hatékonyabb lenne – és az emberek igényeinek is jobban megfelelné –, ha ott teremtenének munkalehetőségeket, ahol az emberek vannak⁽²⁾. Ehhez az egységes piacot megfelelő helykiválasztási, regionális és strukturális politikával kellene társítani. Egy ilyen politika ahhoz is hozzásegítene, hogy az emberek jobban elfogadják Európát.”

(1) Az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK irányelve a szakmai képzések elismeréséről (HL L 255.).

(2) Egy, a svédországi Vaxholm városában lett munkásokkal iskolát építő, lett építőipari vállalat a svéd szakszervezetekkel keveredett vitába a munkások munkakörülményeivel kapcsolatban. Ez a lett- és svédországi normák különbözősége indította ügy kulcsfontosságú a munkáltatók és a munkavállalók közötti viszony jövőjére nézve. Más tagállamok között is találunk hasonló különbségeket.

(3) HL C 234., 2003.9.30.

A szavazás eredménye:

79 szavazat a pont módosítása mellett,

99 ellene és

17 tartózkodás.

A 3.1. pont utolsó mondata törlendő.

~~„Az egységes piac célja eredetileg az volt, hogy egyetlen, uniós szabályozórendszerrel váltsa fel a különböző nemzeti szabályozási rendszereket, olyan egységes szabályozási térséget hozva létre, amely lehetővé teszi, hogy az európai gazdaság a lehetőségeinek megfelelően teljesítsen. A valóságban azonban igen sokszor úgy tekintették, hogy az EK rendeletei nem felváltják, hanem kiegészítik a nemzeti rendelkezéseket.”~~

A szavazás eredménye:

85 szavazat a pont módosítása mellett,

86 ellene és

23 tartózkodás.
